

ΔΕΙΣΙΔΑΙΜΟΝΙΕΣ ΤΗΣ ΕΠΟΧΗΣ ΜΑΣ

Η ΠΡΟΛΗΨΕΙΣ ΤΩΝ ΣΥΓΧΡΟΝΩΝ ΑΝΘΡΩΠΩΝ

(Η προλήψεις των χρηματιστών, των ηθοποιών, των κερπερών και των έρωτευμένων).

ΦΟΞΟΝ ύπάρχον άνθρωποι στον κόσμο, θα ύπάρχον και προλήψεις. Ούτε ο πολιτισμός, ούτε η πρόοδος, ούτε η μόρφωση, ούτε η λογική, μπορούν να τις εξαλείψουν. Γενικά πιστεύεται πως μόνον οι άμορφτοι άνθρωποι είνε προληπτικοί, αλλά όμα εξετάσει κανείς προσεκτικότερα το πράγμα, θα ιδή, ότι όλοι σχεδόν οι μεγάλοι άνδρες της 'Ιστορίας ήσαν προληπτικοί.

Η προλήψεις έχουν μεγάλη σχέση με το επαγγελματι, τις ασχολίες ή τα πάθη των ανθρώπων. 'Ετσι, οι χαρτοπαίκτια είνε προληπτικοί στον ύπερτατο βαθμό, γιατί το κέρδος τους στά χαριτιά εξαρτάται αποκλειστικώς από την τύχη.

'Εξ ήσων προληπτικοί με τους χαρτοπαίκτας είνε και οι παίκτια του Χρηματιστηρίου, οι όποιοι διακινδυνεύουν κι' αυτού κάθε ημέρα στο παιχνίδι την περιουσία τους, την ύπόληφρί τους, την έπιτυχία της οικογενείας τους, ως και τή ζωή τους

πτικοί στον ύπερτατο βαθμό. 'Ο Σαντός Ντιμόν, ένας από τους πρωτοπόρους της Γαλλικής αεροπορίας, έγινε παρομοιώδης για την δεσπομονία του. 'Εχει σωθεί επανωλημμένος ως εν δαύματος από τον θάνατο και διατείνεται, ότι η σωτηρία του οφείλεται αποκλειστικώς σ' ένα χρυσό νόμισμα που φορεί δεμένο στο χρυσό του βραχιόλι στο άριστερό του χέρι. 'Εχει όμως κι' άλλες διάφορες προλήψεις ο αεροπόρος αυτός. Π. χ., ύποστηρίζει, ότι ένα έναέρω ταξείδι του θα έπιτύχη, αν την προηγουμένη της αναχωρήσεώς του συναντήσει στο δρόμο ένα κορίτσι με κόκκινα μαλλιά και ανταλλάξει μαζί του λίγες λέξεις. Κάθε φορά λοιπόν που πρόκειται να πετάξη, από την παραμονή της αναχωρήσεώς του γυρίζει επί όρες διόλιπρες στους δρόμους, για να ανακαλύψη καμμιά ρούσσια κοπέλλα και να της μιλήση.

Συνγά όμως άκούει από τα κορίτσια αυτά βοισίες και προσβολές για το κνηρητό που τους κάνει και για όμορφα μέτρα σ' ένα λεωφορείο κινδύνευσε να φάη ξύλο από έναν σοβαρό κύριο, που συνόδευε την κοκκινωμαλλούσα κόρη του, μαζί με την όποια ο αεροπόρος θέλησε να πάση κούβεντα.

***

'Επίσης ή έπιτυχία ή ή άποτυχία ενός θεατρικού έργου εξαρτάται από ένα πλήθος συμπτώσεων, και τών που άσημάντων άκόμα. 'Όλοι λοιπόν οι θεατρικοί συγγραφείς, οι διεθυνταί των θεάτρων, οι σκηνοθέταί, οι ηθοποιοί, άρσενικοί και θήλυκοί, γνωρίζουν πολύ καλά, ότι και ή διαπανθρώδες άκόμα προσημασιές και ή πιο έπιμελημένη δασκαλία μπορούν στην κρίσιμη στιγμή να πάνε χαμένες από μια άσημάντη λεπτομέρεια.

άκόμα.

'Ετσι, μεταξύ των χρηματιστών του Βερολίνου είνε διαδεδομένη εύρύτατα μια προλήψεις, σύμφωνα με την όποια ή δουλειές τους θα πάνε καλά ή κακά, αναλόγως με... το χρώμα του άλόγου που ύπτενει ο άστυφύλαξ της τροχιάας κινήσεως.

Ίδου δηλαδή περί τίνος πρόκειται :

Κατά το μεσημέρι συνήθως, ή κυκλοφορία έξω από το Χρηματιστήριο είνε τόσο μεγάλη, ώστε ή άστυφυλία έχει όρισει έναν έφιππο άστυφύλακα να κανονίξη την κίνηση κατά την ώρα έξοδου. 'Αν λοιπόν ο άστυφύλακας αυτός καβαλλώσει μαύρο ή καστανό άλογο, τότε οι χρηματισταί πιστεύουν, ότι ή διάφορες άξίες θα ανεθούν και το Χρηματιστήριο θα πάη καλά. 'Αν αντίθετως είνε ανεβασιμένος έπάνω σέ άλογο άσπρο, ψιαφί ή κόκκινο, τότε πιστεύουν ότι θα σημειωθεί πτωχώς ή τοιλάχι στον μεγάλη πτώσις των τιμών. 'Υπάρχουν όμως και χρηματισταί, οι όποιοι ύποστηρίζουν το αντίθετο: 'Ότι το άνοιχτόχρωμο άλογο είνε καλός οϊωνός και το σκούρο κακό.

'Υπάρχουν επίσης πολλοί χρηματισταί που θεωρούν ως κακό οϊονό το να ίδουν στο δρόμο τους άνθρωπο με κόκκινα μαλλιά ή με σμητά φρύδια. 'Υπάρχουν και άλλοι που είνε ικανοί να γυρίσουν πίσω, αν άκούσουν στο δρόμο τους καμμιά λέξι: που θα πους χτυπήση άσχημα σ' αυτά. 'Υπάρχουν τέλος χρηματισταί που θεωρούν ως γούρη όμα τους μιλήσει στο δρόμο μια κυρία ή αν τους ζητήσει έλεημοσύνη μια ζητιάνα.

***

'Επίσης οι αεροπόροι, λόγω του επαγγέλματός των, είνε προληπτικοί. Είστε πολύ καλοί για μένα, εσύ κι' ο άντρας σου. 'Αλλά δεν μπορώ να τη συνηθίσω αυτή τή ζωή. Δεν μπορώ να κάθουμαι όλη μέρα με σταρωμένα τα χέρια. Δεν μπορώ να μείνω πειά εδώ... Δεν μπορώ... Ποθώ να γυρίσω στο χωριό μου...

ΜΑΡΘΑ.—Θές να φύγης;
ΖΑΝΕΤΤΑ.—Ναί, Μάρθα, συχώρεσε με...

ΜΑΡΘΑ.—Κι' όμως ξανα να μπορούσα για να σε διασκεδάσω...

ΖΑΝΕΤΤΑ.—Ναί... Σ' εύχαριστώ για όλα... 'Αλλά δεν μπορώ να συνηθίσω. Δεν μπορώ να ξεχάσω το χωριό. Πρέπει να φύγω, Μάρθα. 'Αν μείνω εδώ λίγο άκόμα, θ' άρρωστήσω... θα πεθάνω!...

ΜΑΡΘΑ.— Φτώχη μου Ζανέττα!...

ΖΑΝΕΤΤΑ.—Θά φύγω... Θα πάω να ξαναβρω το σπίτι μου, το περιβόλι, τα πουλιά, τή ζωα, τους βαφτιστικούς μου. Θα πάω... (Την πνίγουν τή λλάματα).

ΜΑΡΘΑ.— Καλά, καλά... Θα γίνη ή έπιθυμία σου.

ΖΑΝΕΤΤΑ.— Σ' εύχαριστώ, Μάρθα, σ' εύχαριστώ! Μου ξαναδίνεις τή ζωή, τή χαρά, τή γαλήνη.

ΞΕΝΗ ΠΟΙΗΣΙΣ ΤΡΑΓΟΥΔΑΚΙ

(ΤΟΥ ΧΑ'Ι'ΝΕ)

Τι νόστιμοι είν' οι καλοθελητές μου! Μουδωσαν συμβουλές με προθυμία, μουπάνε να μη βιάζομαι ποτέ μου κι' όλη τους θάχω πειά τήν προστασία.

Τι προστασία! Θάμουν πεθαμένος, θέ νάχ' από τήν πείνα μου φοφούρι αν δεν βρισκόταν κάποιος ο καμμένος να με κутάρη και να με φροντίση.

Καλή του ώρα! Μουδωσε να ζήσω, να φάγω και να πιώ. Δεν τόν ξεχάνω, μά να πού δεν μπορώ να τόν φιλήσω.

Γιατί είμαι εγώ ο ίδιος που τό (κάνω...)

Μεταφρ. ΑΓΓ. ΒΛΑΧΟΥ

χέρι. Μολαπαύτα τις περισσότερες φορές δεν κατορθώνει να της ετιδάλη τή θέλησί του, γιατί ή ηθοποιός του δηλώνει καθαρά και ξεάστερα πως αν δεν έχει έπάνω της το δαχτυλίδι αυτό, τής είνε αδύνατον να παίξη τόν ρόλο της. 'Ετσι ο άμορφος ρεσιζέρ αναγκάζεται να ύποχωρήση.

***

Θά νομίζετε ίσως, άγαπητή αναγνώστρια, πως ο άρραβωνιαστικός σας σάς έχάρωσε ένα δαχτυλίδι με φοιμάνη, γιατί ξεφει ότι σας άφροσε το γλυκό του χρώμα. 'Όχι, μην τό νομίζετε αυτό. Σας ξαναε ένα τέτοιο όδσο, γιατί για τα φοιμάνια ύπάρχει μια προλήψεις άρχαωτάτη, σύμφωνα με την όποια, όποιος χαρίζε στην άγαπημένη του φοιμάνη, μπορεί να είνε βέβαιος πως εκείνη δεν θα προσφέρει τά χείλη της σέ άλλον, παρά σ' αυτόν μονάχα.

Στην 'Αγγλία και σήμερα άκόμη πιστεύουν στις μαγικές ιδιότητες του τοπαλιού, τό όποιο, ως γνωστόν, με τόν καρπό από κίτρινο γίνεται καρεπί. Πολλοί νέοι 'Αγγλοι λοιπόν χαρίζουν στις έλεγκτές τους δαχτυλίδια με τοπαζία, γιατί πιστεύουν ότι όσο ή πέτρα εξακολουθεί να μένη ζαφιστη, τόσο ή κορησί τους τός μένει πιστή και άφοσωμένη. 'Αν τυχέ όμως και θολώσει, τότε πιστεύουν πως τός προδίδει. 'Η προλήψεις μάλιστα αυτή έγινε άφορη πολλών διαζυγίων και διαλύσεων άρραβώνων.